

waljo tuli, oli kuni naga poeg timal
 jal es aga wile taltas lüps leppas
 timalt karmemte mehed, kollo juure
 ja joidu minema. Suure rühtluga
 oli ta aga oma kula kinga jalast maha
 pillanud ja fu jäi kuni naga poja nähte.
 Kuninga poeg wõttis nõuuko jeda
 taltas lest ulast offisa, maksu mis
 maksab. Ta laskis frutid pälwal
 naisterakwad kokku kutsuda ja
 laskis ijo äht jeda kinga jalga kättida,
 aga ei to paejõud nelegille, ühele di
 ta liiga suu, teisele jälle liiga wike
 ja nõnda fai mu tte paeu offitise.
 Nümaxs anti kord weel kindel
 näps et kiris naisterakwad olga
 mis tahu, olgu noor ehk wana, paeu
 talanna, tahno paeuid nähti ka
 tulla, ago wanumad oed ei bpauid
 teda misuno, ütlesid, mis ja
 purre talins ilma aega lates,

ko ütles ei ma lähe ühtegi, ma jäin
 poja, temo oed kättufit kula
 kinga jalga, ago oli liigo liikins
 nõndale, waantum oed oli kull oma
 warwad maha raiunud aga ei aidanud
 ühtegi, temo jalg oli pööki ioka weel
 pitko. Seal tali aga nende ohua.
 tajaus nende noorem äde
 tahno paeu ka janna ja kwi
 temo kinga jalga kättus, oli
 ja temale otte parand. Kuninga
 poeg wõttis teda omale paeuoks
 ago wanumad oed ei jäidki panans
 tüdrukus. Noorem äde elas
 oma abikaafaga imeliinku el.
 Selle juttu kuuljin ma
 lappi põlmes oma wana
 tedi Leena Ulle
 juust, kes Tuhalast
 pärit.